

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **CARS4SALE s.r.o.**, IČO: 08621659
sídlem Poděbradská 777/9d, 190 00 Praha 9

zastoupené advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 22. 6. 2022, č. j. MD-36376/2021-150/19, sp. zn. MD/36376/2021/150,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně podala dne 30. 8. 2022 k Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“) žalobu proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru provozu silničních vozidel ze dne 22. 6. 2022, č. j. MD-36376/2021-150/19, sp. zn. MD/36376/2021/150 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 29. 7. 2021, č. j.: MHMP 1147045/2021, sp. zn.: S-MHMP 594042/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobkyni dle § 38b odst. 7 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o podmínkách provozu“), z důvodu závažného porušení povinnosti podle § 38b odst. 4 písm. d) zákona o podmínkách provozu odňato povolení manipulačního provozu s přidělenou zvláštní registrační značkou X (dále jen „zvláštní registrační značka“) a žalobkyně byla současně vyzvána, aby podle § 38c odst. 5 zákona o podmínkách provozu do pěti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí odevzdala správnímu orgánu prvního stupně tabulky s přidělenou zvláštní registrační značkou, doklad osvědčující přidělení zvláštní registrační značky a knihu jízd pro tuto zvláštní registrační značku.

II. Napadené rozhodnutí

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě, dne 13. 8. 2021 blanketní odvolání, doplněné po lhůtě stanovené prvostupňovým orgánem podáním ze dne 29. 9. 2021 (dále jen „odvolání“).
3. *První odvolací námitkou* žalobkyně namítala, že nebylo prokázáno, že během silniční kontroly provedené dne 26. 4. 2021 v 10:36 hodin na ulici Černokostelecká v obci Praha 10 (dále jen „silniční kontrola“), kdy paní T. H. (dále jen „řidička“), řídila silniční motorové vozidlo tov. zn. Audi, model A6, VIN X (dále jen „kontrolované vozidlo“) opatřené zvláštní registrační značkou pro manipulační provoz X, řidička na výzvu policisty nepředložila záznam jízdy.
4. Ve *druhé odvolací námitce* žalobkyně uvedla, že i kdyby tomu tak bylo a řidička na výzvu policisty záznam jízdy nepředložila, nejedná se o porušení jakékoliv povinnosti stanovené § 38b odst. 4 zákona o podmínkách provozu, tím méně pak § 38b odst. 4 písm. d) zákona o podmínkách provozu, neboť to výrobci, dovozci, dopravci nebo prodejci ukládá povinnost vybavit vozidlo dokladem osvědčujícím přidělení zvláštní registrační značky a knihou jízd se záznamem o prováděné jízdě a naopak neukládá žádnou povinnost řidiči vozidla; tedy, i kdyby řidička kontrolovaného vozidla policistovi nepředložila záznam jízdy, nevyplývá z toho, že kontrolované vozidlo jím nebylo vybaveno.
5. Ve *třetí odvolací námitce* žalobkyně v návaznosti na tvrzení prvostupňového orgánu, který uvedl, že „bylo tak možné se domnívat, že ten, jemuž bylo uděleno povolení manipulačního provozu, závažným způsobem popsaným jednáním porušil povinnost stanovenou v ustanovení §

38b odst. 4 písm. d)“, konstatovala, že prvostupňový orgán vydal rozhodnutí pouze na základě domněnek a spekulací, nikoliv na základě prokázání skutkového stavu.

6. *Čtvrtou odvolací námitkou* žalobkyně namítala, že prvostupňový orgán ani neuvedl, na základě jakých právních úvah a hodnocení právních předpisů dospěl k závěru, že se jedná o závažné porušení povinnosti. Prvostupňové rozhodnutí je tedy dle názoru žalobkyně zcela nepřezkoumatelné z důvodu absence řádného odůvodnění.
7. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 30. 6. 2022.
8. K *první odvolací námitce* žalovaný uvedl, že při silniční kontrole provedené dne 26. 4. 2021 bylo hlídkou policie prokázáno, a na video a foto dokumentaci spisu policie doloženo, že řidička kontrolovaného vozidla na výzvu policisty předložila záznam číslo E 599451 o jízdě prováděné dne 16. 4. 2021 řidičem Ing. M. M., tedy o jízdě prováděné jiným řidičem a v jiný den, než byl den silniční kontroly provedené policií (dále jen „záznam jízdy jiného řidiče z jiného dne“). Dle žalovaného tak řidička nepředložila zákonem předepsaný záznam o (právě) prováděné jízdě. Na předloženém záznamu jízdy ze dne 16. 4. 2021 nebyl doplněn údaj o datu a času sejmutí značky, z čehož může vyplynout, že jízda započatá dne 16. 4. 2021 dosud nebyla ukončena, a tudíž ani nebyl vystaven záznam o nové jízdě prováděné dne 26. 4. 2021. Avšak v případě ukončení předcházející jízdy je naopak dle žalovaného zjevné, že žalobkyně nevede záznamy o jízdách řádně, čemuž napovídá i výpověď řidičky zaznamenaná policií ve videodokumentaci ze silniční kontroly, která na otázku, zda má knihu jízd, zda ji vyplňovali a jak došlo k předání auta, odpověděla, že „...dostala od partnera auto, ať s ním dojede domu a nic víc...“.
9. Ke *druhé odvolací námitce* žalovaný vysvětlil, že tvrzení žalobkyně, že § 38b odst. 4 písm. d) zákona o podmínkách provozu neukládá povinnost vybavit vozidlo před zahájením jízdy dokladem osvědčujícím přidělení zvláštní registrační značky a knihou jízd se záznamem o prováděné jízdě řidiči vozidla, ale pouze výrobci, dovozci, dopravci nebo prodejci, je pouze mylná interpretace tohoto ustanovení žalobkyní, stejně jako druhá část tvrzení, že i kdyby řidička vozidla policistovi nepředložila záznam jízdy, nevyplývá z toho, že kontrolované vozidlo jím nebylo vybaveno. Zákon o podmínkách provozu předepisuje povinnost vybavit vozidlo dokladem osvědčujícím přidělení zvláštní registrační značky a knihou jízd se záznamem o (právě) prováděné jízdě vozidla. Povinnosti řidiče pak vyplývají ze zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kde zejména v ustanovení § 6 odst. 7 písm. b) tohoto zákona je předepsán doklad, který musí mít řidič při řízení u sebe a předložit jej na výzvu policisty ke kontrole. Náležitosti dokladu osvědčujícího přidělení zvláštní registrační značky pro manipulační a zkušební provoz a náležitosti knihy jízd pro tuto zvláštní registrační značku jsou uvedeny v § 38c odst. 6 zákona o podmínkách provozu a v § 37 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění pozdějších předpisů, resp. v přílohách č. 20 a č. 21 této vyhlášky (dále jen „vyhláška o registraci vozidel“). Žalovaný uzavřel, že řidičkou byl předložen záznam o jiné jízdě provedené jiného dne a současně bylo řidičkou potvrzeno, že záznam o jízdě prováděné dne 26. 4. 2021 nebyl žalobkyní vůbec vytvořen (vyplněn v knize jízd), proto bylo policií i prvostupňovým orgánem konstatováno, že nebyl předložen záznam o (právě) prováděné jízdě.

10. Ke *třetí odvolací námitce* žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán své rozhodnutí podrobně odůvodnil na základě skutečností dokumentovaných a předaných mu Obvodním ředitelstvím policie Praha IV, Dopravním inspektorátem (dále jen „policie“) včetně video a foto dokumentace, tedy na základě prokázání skutkového stavu policií.
11. Ke *čtvrté odvolací námitce* žalovaný uvedl, že policií dokumentované skutky řidičky při silniční kontrole provedené dne 26. 4. 2021 a dále předložené prvostupňovému orgánu, byly vyhodnoceny jako podnět k odejmutí povolení manipulačního provozu v souladu s ustanovením § 38b odst. 7 zákona o podmínkách provozu, když bylo dokázáno, že řidička na výzvu policie při silniční kontrole nepředložila knihu jízd zvláštní registrační značky pro manipulační provoz se záznamem o právě prováděné jízdě, kterým měl vozidlo, resp. řidičku, vybavit před prováděnou jízdou ten, jemuž bylo povolení manipulačního provozu uděleno, tedy žalobkyně.

III. Žaloba

12. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a pro nedostatek důvodů.
13. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že žalovaný vyšel z důkazů (videozáznamu), které v řízení před prvostupňovým orgánem nebyly provedeny, a jako první je tak provedl až žalovaný, a to, aniž by byla žalobkyně o jejich provedení vyrozuměna, a aniž jí byla dána možnost se tohoto dokazování zúčastnit a k těmto podkladům pro vydání rozhodnutí se vyjádřit. Nadto žalobkyně namítá, že žalovaný vyšel z pouhého podání vysvětlení řidičky, ačkoliv podání vysvětlení není ve správním řízení použitelné jako důkaz. Z prvostupňového rozhodnutí dle žalobkyně nevyplývá, kdy a jaké důkazy byly provedeny, co z nich má vyplývat a z jakých skutečností prvostupňový orgán při svém rozhodování vyšel.
14. Dle tvrzení žalobkyně, uvedeného ve *druhé žalobní námitce*, žalovaný neprokázal, že záznamem jízdy vozidlo nebylo vybaveno. Dále žalobkyně doplnila, že tvrzení, že záznam o jízdě prováděné dne 26. 4. 2021 nebyl vůbec vytvořen (vyplněn v knize jízd), je jednak tvrzení ve správním řízení nezjišťované a neprokázané a za druhé objektivně nepravdivé, neboť záznam v knize jízd vytvořen byl, jak žalobkyně dokládá skenem příslušného záznamu z knihy jízd.
15. Ve *třetí žalobní námitce* žalobkyně uvedla, že ve vypořádání čtvrté odvolací námítky žalovaný nijak nevysvětlil, proč se mělo jednat o „závažné porušení povinnosti“ a nikoliv například pouze o zanedbatelné porušení povinnosti.
16. Závěrem žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakožto i rozhodnutí prvostupňové zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 12. 10. 2022 k *první žalobní námitce* uvedl, že klíčovými důkazy, z nichž prvostupňový orgán vycházel, byly videodokumentace a podnět od policie. Uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům v ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dále žalovaný poukázal na judikaturu NSS a na odbornou komentářovou literaturu. Zároveň žalovaný uvedl, že dle § 52 správního řádu není správní orgán vázán návrhy účastníků. Žalobkyni navrhaný výslech svědka by tak

do věci nevnesl žádné nové poznatky. Ke zde uvedené námitce žalovaný dále poukázal, že zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), nenařizuje obligatorní povinnost konat ústní jednání. NSS v rozsudcích dospěl k závěru, že pokud správní orgán splní dvě podmínky, kterými jsou: (I) založení listiny do spisu podle § 17 odst. 1 správního řádu (II) účastník řízení má možnost se s těmito listinami seznámit při nahlížení do spisu podle § 36 odst. 3 správního řádu lze provádět dokazování i jednoduše tím, že je listina vložena do spisu. Dokazování proto bylo v projednávané věci provedeno správně, neboť žalobkyně se mohla seznámit se všemi listinami i videodokumentací, tj. i s podnětem k odejmutí povolení manipulačního provozu policie a dalšími podklady.

18. Ke *druhé žalobní námitce* žalovaný poukázal na skutečnost, že řidička v okamžiku silniční kontroly předložila záznam o jiné jízdě provedené jiného dne, když současně bylo řidičkou potvrzeno, že záznam o jízdě prováděné dne 26. 4. 2021 nebyl žalobkyní vůbec vytvořen (a vyplněn v knize jízd).
19. Ke *třetí žalobní námitce* žalovaný konstatoval, že prvostupňové i napadené rozhodnutí bylo plně odůvodněno s odkazy na § 6 odst. 7 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích a § 38b a § 38c zákona o podmínkách provozu se všemi souvislostmi a je tedy přezkoumatelné. Žalovaný dále uvedl, že Policií dokumentované skutky řidičky při provedené silniční kontrole a předložené správnímu orgánu, byly vyhodnoceny jako podnět k odejmutí povolení manipulačního provozu v souladu s ustanovením § 38b odst. 7 zákona o podmínkách provozu, když bylo prokázáno, že řidička na výzvu policie při silniční kontrole nepředložila knihu jízd zvláštní registrační značky pro manipulační provoz se záznamem o právě prováděné jízdě, kterým měl vozidlo, resp. řidičku, vybavit před prováděnou jízdou ten, jemuž bylo povolení manipulačního provozu uděleno, tedy žalobkyně.

V. Další podání účastníků

20. V podání ze dne 25. 10. 2022 žalobkyně k vyjádření žalovaného doplnila, že žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval: „bylo tak možné se domnívat, že ten, jemuž bylo uděleno povolení manipulačního provozu, závažným způsobem popsaným jednáním porušil povinnost stanovenou v ustanovení § 38b odst. 4 písm. d)“ a sám tedy výslovně označil jednání žalobkyně toliko za domněnku. Dále žalobkyně uvedla, že ani v žalobou napadeném rozhodnutí, ani ve svém vyjádření žalovaný nepředložil žádnou úvahu, jakou dospěl k závěru, že se jedná o závažné porušení povinnosti. Závěrem žalobkyně podotkla, že prvostupňový orgán videozáznam ve svém rozhodnutí vůbec nezmiňuje, a je tedy jasné, že ho neprovedl jako důkaz. I pokud by jej jako důkaz provedl, jednalo by se rovněž o nezákonnost, jelikož by v prvostupňovém rozhodnutí nebyly provedené důkazy nijak hodnoceny. Nadto lze dokazování videozáznamem dle žalobkyně provést jedině v rámci ústního jednání, které ve věci vůbec nebylo nařízeno.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů

(§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

22. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (souhlas žalovaného byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován). Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008–117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
23. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
24. Dne 30. 4. 2021 byla prvostupňovému orgánu doručena písemnost Obvodního ředitelství policie Praha IV, Dopravního inspektorátu ze dne 27. 4. 2021, č. j.: KRPA-104097-5/PŘ-2021-001406, nazvaná podnět k odejmutí povolení manipulačního provozu v souladu s ustanovením § 38b odst. 7 zákona o podmínkách provozu (dále jen „podnět“). Podnět policie podala v důsledku silniční kontroly, kdy na výzvu policisty nepředložila řidička kontrolovaného vozidla záznam o právě prováděné jízdě, nýbrž záznam jízdy jiného řidiče z jiného dne. Dne 6. 5. 2021 byla prvostupňovému orgánu doručena písemnost policie ze dne 3. 5. 2021, č. j. KRPA-104097-6/PŘ-2021-001406, s pořízeným videozáznamem a fotografickou dokumentací na CD nosiči, k doplnění spisového materiálu (dále jen „CD“). Soud ověřil, že připojené CD obsahuje složku „A7640 104097_2021“, ve které jsou dále složky nazvané „foto“ a „video“. Složka „foto“ obsahuje 13 fotografií z průběhu silniční kontroly (vč. fotografie záznam jízdy jiného řidiče z jiného dne). Složka „video“ obsahuje jeden audiovizuální soubor o délce 1:09 minut, na kterém je část silniční kontroly vztahující se ke zvláštní registrační značce, kdy řidička kontrolovaného vozidla k dotazu policie, zda má knihu jízd, zda ji vyplňovali a jak došlo k předání auta, odpověděla, že, „....dostala od partnera auto, ať s ním dojede domu a nic víc“ a na další upřesňující otázku týkající se knihy jízd a vyplnění příslušného záznamu aktuální jízdy řidička odpověděla: „Ne, nevyplňovali“ (dále jen „videozáznam“).
25. Oznámení o zahájení řízení spolu s vyrozuměním o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, bylo žalobkyni zasláno dopisem ze dne 14. 6. 2021, č. j. MHMP 860767/2021, sp. zn.: S-MHMP 594042/2021, kde bylo zdůrazněno, že jde o zřejmé závažné porušení povinnosti dle § 38b odst. 4. písm. d) zákona o podmínkách provozu, což je důvodem pro odnětí povolení manipulačního provozu podle § 38b odst. 7 písm. a) téhož zákona (dále jen „oznámení o zahájení řízení“). Oznámení o zahájení řízení bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím datové schránky dne 21. 6. 2021, žalobkyně se k věci ve stanovené lhůtě nevyjádřila.
26. Prvostupňový orgán následně vydal prvostupňové rozhodnutí, které bylo žalobkyni doručeno dne 2. 8. 2021. Žalobkyně na prvostupňové rozhodnutí reagovala blanketním odvoláním, podaným dne 13. 8. 2021. Dne 8. 9. 2021 byla žalobkyni doručena výzva prvostupňového orgánu ze dne 7. 9. 2021, č. j.: MHMP 1402484/2021, sp. zn.: S-MHMP 594042/2021, kterou byla žalobkyně vyzvána dle § 93 odst. 1 a § 37 odst. 2, odst. 3 správního řádu, aby do pěti dnů ode dne doručení této výzvy doplnila své odvolání ze dne 13. 8. 2021 o náležitosti stanovené v § 82 odst. 2 a § 37 odst. 2 správního řádu (dále jen „výzva k doplnění“). Výzva k doplnění byla žalobkyni doručena dne 8. 9. 2021. Žalobkyně na výzvu k doplnění ve stanovené lhůtě nereagovala.

27. Prvostupňový orgán předal dne 22. 9. 2021 spis žalovanému k rozhodnutí o odvolání.
28. Žalobkyně své blanketní odvolání doplnila podáním ze dne 29. 9. 2021, které bylo prvostupňovým orgánem zasláno žalovanému dopisem č. j.: MHMP1592980/2021, sp. zn.: S-MHMP 594042/2021, ze dne 7. 10. 2021.
29. Žalovaný vydal dne 14. 12. 2021 rozhodnutí o odvolání č. j. MD-36376/2021-150/3, které bylo napadeno žalobou, podanou žalobkyní ke zdejšímu soudu dne 22. 12. 2021. Řízení o žalobě bylo vedeno pod sp. zn. 11 A 227/2021. Po podání žaloby vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 13. 4. 2022, č. j. MD-36376/2021-150/13, kterým ve zkráceném přezkumném řízení zrušil žalobou napadené rozhodnutí o odvolání č. j. MD-36376/2021-150/3, neboť dospěl k závěru, že by vydané rozhodnutí v soudním přezkumu neobstálo. Zdejší soud řízení vedené pod sp. zn. 11 A 227/2021 usnesením ze dne 10. 5. 2022, č. j. 11 A 227/2021-32 zastavil. Následně bylo žalovaným vydáno nové rozhodnutí o odvolání, které je žalobou nyní napadeným rozhodnutím.
30. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
31. Dle § 38b odst. 4 písm. d) zákona o podmínkách provozu „*výrobce, dovozce, dopravce nebo prodejce, kterým byl povolen manipulační provoz, jsou povinni vybavit před zahájením jízdy silniční vozidlo dokladem osvědčujícím přidělení zvláštní registrační značky a knihou jízd se záznamem o prováděné jízdě a [...].*“
32. Dle § 38b odst. 7 písm. a) zákona o podmínkách provozu „*obecní úřad obce s rozšířenou působností odejme povolení manipulačního provozu, pokud výrobce, dovozce, prodejce nebo dopravce opakovaně nebo závažným způsobem porušil povinnosti podle odstavce 4, nebo [...].*“
33. Dle § 83a odst. 5 písm. e), f), g) zákona o podmínkách provozu „*právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, které byla přidělena zvláštní registrační značka, se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 38b odst. 4 písm. a) použije tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami za jiným účelem, než je manipulační provoz, v rozporu s § 38b odst. 4 písm. b) nevede záznam o každé provedené jízdě silničního vozidla v knize jízd, nebo v rozporu s § 38b odst. 4 písm. e) nemá sjednáno pojištění odpovědnosti za škody způsobené při manipulačním provozu.*“
34. Dle § 5 přestupkového zákona „*přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“
35. Dle § 6 odst. 7 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích „*řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu, [...].*“
36. Dle § 37 odst. 1 vyhlášky o registraci vozidel „*záležitosti dokladu osvědčujícího přidělení zvláštní registrační značky pro manipulační a zkušební provoz jsou uvedeny v příloze č. 20 k této vyhlášce.*“
37. Dle § 37 odst. 2 vyhlášky o registraci vozidel „*záležitosti knihy jízd pro zvláštní registrační značku jsou uvedeny v příloze č. 21 k této vyhlášce.*“
38. Dle § 37 odst. 3 vyhlášky o registraci vozidel „*záležitosti evidenční knihy zvláštní registrační značky jsou uvedeny v příloze č. 22 k této vyhlášce.*“
39. Dle přílohy č. 20 vyhlášky o registraci vozidel „*pro každou jízdu vozidla s přidělenou zvláštní registrační značkou musí být vystaven záznam jízdy, podepsaný statutárním zástupcem*

organizace nebo osobou jím k tomu zmocněnou. Kontrolním orgánům se řidič vozidla prokazuje tímto potvrzením a prvopisem záznamu jízdy. Blok "Knihy jízd" s průpisy záznamů zůstává uložen v organizaci. Blok "Knihy jízd" po vyčerpání listů se odevzdá s tímto potvrzením příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který vystaví novou.“

40. Dle § 3 správního řádu „[n]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“
41. Dle § 49 odst. 1 věta první správního řádu „[ú]stní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné.“
42. Dle § 50 odst. 1 správního řádu „[p]odklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.“
43. Dle § 51 odst. 1 správního řádu „[k] provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.“
44. Dle § 51 odst. 2 správního řádu „[o] provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.“
45. Dle § 68 odst. 3 správního řádu „[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“
46. Dle § 137 odst. 1 správního řádu „[k] prověření oznámení, ostatních podnětů a vlastních zjištění, která by mohla být důvodem k zahájení řízení z moci úřední, opatřuje správní orgán nezbytná vysvětlení. Správní orgán dále opatřuje vysvětlení potřebná k určení předpokládaného rozsahu podkladů pro rozhodnutí, stanoví-li tak zvláštní zákon. Vysvětlení může požadovat jen tehdy, nelze-li rozhodné skutečnosti zjistit jiným úředním postupem. Při opatrování vysvětlení se obdobně užijí ustanovení o předvolání (§ 59) a předvedení (§ 60). O odepření vysvětlení obdobně platí to, co pro odepření součinnosti při dokazování a zákaz výslechu.“
47. Dle § 137 odst. 4 správního řádu „[z]áznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek.“
48. Dle § 62 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), „[p]olice může, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy osob a věcí nacházejících se na místech veřejně přístupných a zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu úkonu.“
49. Dle § 60 odst. 2 zákona o policii, „[z]pracovávané informace musí policie zabezpečit před neoprávněným přístupem, změnou, zničením, ztrátou nebo odcizením, zneužitím nebo jiným neoprávněným zpracováním. Policie dále učiní nezbytná opatření pro zajištění bezpečnosti a

spolehlivosti provozovaného informačního systému. Tímto nejsou dotčeny povinnosti podle jiného právního předpisu.“

50. Soud o věci uvažil následovně.
51. V první řadě soud neshledal žádné důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání v rozsahu uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009–84), proto přikročil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí v rozsahu žalobkyní uplatněných námitek.
52. Na úvod soud považuje za vhodné poznamenat, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobkyně, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby tak v zásadě předurčuje i obsah a rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn (a tím méně povinen) za žalobkyni domýšlet či dotvářet žalobní námitky z vlastní iniciativy. Takový postup soudu by popíral uplatnění dispoziční zásady a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
53. Soud se nejprve věnoval námitce žalobkyně, kterou obecně zpochybňovala přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost.
54. Správní soudy v minulosti nesčetněkrát judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat.
55. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypovídá se se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.
56. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.
57. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18.

10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází rovněž z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).
58. Městský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci žádná z výše naznačených skutečností, která by vedla k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nenastala. Soud ověřil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí prezentoval své závěry způsobem, jenž nebrání jejich věcnému přezkumu soudem v tomto řízení a dostal v tomto ohledu veškerým relevantním zákonným a navazujícím judikatorním východiskům přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou jednoznačně seznatelné důvody, pro které žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu, jakož i úvahy, jimiž byl při posouzení jednotlivých zákonných hledisek ve svých závěrech veden. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se žalovaný ve skutečnosti obsahem žalobkyní podaného odvolání řádně nezabýval. Napadené rozhodnutí tak v daném směru není zatíženo vadami, které by zakládaly jeho nepřezkoumatelnost, resp. které by bránily jeho věcnému přezkumu ze strany soudu, neboť je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány obou stupňů vyšly a jak jej právně posoudily.
59. V rámci *prvního okruhu žalobních námitek* žalobkyně zpochybňovala provedení a použitelnost videozáznamu jako důkazního prostředku. Žalobkyně předně namítala, že důkaz videozáznamem jako první provedl až žalovaný, neboť v prvostupňovém rozhodnutí není o videozáznamu pojednáno. Z obsahu prvostupňového rozhodnutí (zejména z odst. 2 odůvodnění) je zcela zjevné, že prvostupňový orgán vycházel z podnětu zaslání mu policií a z materiálu, který obdržel od policie na CD nosiči – zejména z videozáznamu. Uvedené je zřejmé rovněž z obsahu spisu, který ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí obsahoval pouze tento podnět policie spolu s CD nosičem a oznámení o zahájení řízení. Z jiných podkladů proto prvostupňový orgán nemohl vycházet. Nadto skutková zjištění, z nichž prvostupňový orgán vychází a které v prvostupňovém rozhodnutí shrnuje, odpovídají obsahu předmětného CD, především pořízenému videozáznamu. Skutečnost, že prvostupňový orgán explicitně v prvostupňovém rozhodnutí neuvedl, že tato zjištění učinil z videozáznamu, není vadou, která by zakládala nezákonnost prvostupňového rozhodnutí, neboť jde o pouhou formální nesrovnalost, kdy je z obsahu spisové dokumentace původ informací zjevný.
60. Nadto žalovaný v napadeném rozhodnutí upřesnil, že *„při silniční kontrole provedené dne 26. 4. 2021 bylo hlídkou policie prokázáno, a na video a foto dokumentaci spisu policie doloženo, že řidička předmětného a kontrolovaného vozidla T. H. na výzvu policisty předložila záznam číslo E 599451 o jízdě prováděné dne 16. 4. 2021 řidičem Ing. M. M., tedy o jízdě prováděné jiným řidičem a v jiný den, než byl den silniční kontroly provedené policií. Nepředložila proto zákonem předepsaný záznam o (právě) prováděné jízdě.“* K uvedenému soud poznamenává, že z hlediska soudního přezkumu představují rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56). Nejvyšší správní soud (viz rozsudek ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012 – 48) dospěl k závěru, *„že nejen za situace, kdy správní orgán druhého stupně změní rozhodnutí*

správního orgánu prvního stupně podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, nýbrž i tehdy, pokud podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zamítne a toto rozhodnutí potvrdí, je oprávněn provést určité dílčí korekce odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jestliže jinak dojde k závěru, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy a je správné. V této souvislosti je přitom třeba zdůraznit, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007 – 80. Výstižně se k této otázce vyjádřil Krajský soud v Brně, který v rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č. j. 29 Ca 221/2008 – 48, vyslovil, že „správní řízení tvoří v zásadě jeden celek od zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí.“

61. K tvrzení žalobkyně, že jí nebyla dána možnost se k podkladům rozhodnutí vyjádřit a o provedení důkazu nebyla vyrozuměna, soud ze spisového materiálu ověřil, že předmětný videozáznam byl součástí spisové dokumentace. Žalobkyně byla současně s oznámením o zahájení řízení vyrozuměna o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, na uvedené však nikterak nereagovala. K absenci vyrozumění o provedení důkazu soud shledal, že ve vztahu k videozáznamu, který je součástí spisu a jeho provedení proběhlo jeho pouhým zhlédnutím (tedy při jakémkoliv následujícím spuštění videozáznamu bude jeho obsah totožný), je vyrozumění o provedení takového důkazu nadbytečné. Obdobně lze odkázat na judikaturu NSS, týkající se provedení důkazu listinou, kdy její provedení spočívá pouze v jejím přečtení. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2013, č. j. 1 As 157/2012-40, „[v] přítomnosti účastníků řízení či veřejnosti se důkaz listinou provádí tak, že se přečte nebo sdělí její obsah (§ 53 odst. 6 správního řádu). Jinak se o provedení důkazu listinou učiní pouze záznam do spisu. Bylo by naprosto bezúčelné, aby žalovaný musel informovat stěžovatelku o tom, že v uvedený den a hodinu si hodlá přečíst jí předložené listiny, a tak jimi provést důkaz. Tím spíše, že správní orgán není povinen sdělovat účastníkům řízení předběžný úsudek o důkazu plynoucí z provedeného důkazního prostředku. Své úvahy o hodnocení důkazu vtěluje správní orgán až do odůvodnění správního rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). S obsahem listinného důkazního prostředku se může účastník řízení seznámit při nahlížení do spisu, např. v souvislosti se seznamováním se s podklady před vydáním rozhodnutí.“ Proto ani absence vyrozumění o provedení důkazu nemohla založit nezákonnost rozhodnutí.
62. Žalobkyně dále namítala, že bylo rozhodnuto pouze na základě podání vysvětlení řidičky, kdy vysvětlení nelze dle žalobkyně použít ve správním řízení jako důkaz. Žalobkyně měla zřejmě na mysli znění § 137 odst. 4 správního řádu, dle kterého skutečně nelze použít záznam o vysvětlení jako důkaz. Videozáznam pořízený policií v rámci silniční kontroly ale není vysvětlením ve smyslu § 137 správního řádu, nýbrž je záznamem o úředním úkonu ve smyslu § 62 odst. 1 zákona o policii. Pokud takový záznam splňuje náležitosti stanovené v § 60 odst. 2 zákona o policii, je použitelný jako důkazní prostředek. Shodně dle odborné komentářové literatury (VANGELI, Benedikt. § 62 [Pořizování záznamů]. In: VANGELI, Benedikt. Zákon o Policii České republiky. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 257.), „[z]áznam pořízený policií může být využit toliko k plnění zákonných policejních úkolů. Jak bylo zmíněno výše, záznamy pořízené podle odstavců 1 nebo 2 obecně není vyloučeno použít jako důkazy v trestním nebo jiném řízení (§ 89 odst. 2 TrŘ), neboť byly pořízeny legálně na základě zákonného zmocnění daného výše zmíněnou úřední licencí.“ Rovněž lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2013, č. j. 4 As 28/2013-24, dle kterého, „[u]stanovení

§ 60 a § 62 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, obsahují dostatečnou právní úpravu zmocňující policii k pořizování audiovizuálních záznamů dokumentujících průběh úředního úkonu. Pokud audiovizuální záznam zasahující do práva na soukromí fyzické osoby (čl. 10 Listiny základních práv a svobod) pořizovaný policií o průběhu úředního úkonu nebyl dle § 60 zákona o Policii České republiky pořízen a zpracován tak, aby byl zabezpečen proti neoprávněnému přístupu, změně, zničení, zneužití nebo neoprávněnému zpracování, jedná se o záznam, který nebyl pořízen v souladu se zákonem, a proto jej nelze dle § 51 odst. 1 správního řádu z roku 2004 použít jako důkaz ve správním řízení.“ Tedy a contrario, pokud byl záznam pořízen v souladu s § 60 zákona o policii jako v projednávané věci, lze ho použít jako důkaz dle § 51 odst. 1 správního řádu.

63. Ani námitku, že prvostupňový orgán vyšel pouze z tohoto videozáznamu, nelze s ohledem na jeho jednoznačný obsah shledat důvodnou. Řidička na záznamu zcela srozumitelně uvedla, že do záznamu jízd před jízdou nic vyplněno nebylo. Po upozornění policie, že řidičkou předložený záznam jízdy se týká jiného dne jízdy prováděné jiným řidičem, řidička na otázky policie, zda má knihu jízd, zda ji vyplňovali a jak došlo k předání auta, odpověděla, že „dostala od partnera auto, ať s ním dojede domu a nic víc“. Na další upřesňující otázku týkající se knihy jízd a vyplnění příslušného záznamu aktuální jízdy řidička odpověděla: „Ne, nevyplňovali.“ Videozáznam byl proto spolu s fotografickou dokumentací na CD zcela dostatečným podkladem pro vydání rozhodnutí.
64. První skupinu žalobních námitek proto z důvodů shora uvedených shledal soud nedůvodnou.
65. Druhou žalobní námitkou žalobkyně namítala, že skutečnost, že řidička nepředložila záznam jízd, neprokazuje, že jím vozidlo nebylo vybaveno. Pokud by měl soud přistoupit na logiku žalobkyně, znamenalo by to, že splnění povinnosti uvedené v § 38d odst. 4 písm. d) zákona o podmínkách provozu by nemohlo být kontrolováno jinak, než základě zastavení a komplexní prohlídky předmětného silničního vozidla policií, což evidentně není smyslem tohoto ustanovení. V projednávané věci je z obsahu spisového materiálu (fotografií na CD) zřejmé, že kniha jízd byla řidičkou kontrolovaného vozidla na výzvu policie předložena, záznam jízdy se však se týkal jiného dne jízdy prováděné jiným řidičem, nevztahoval se k datu kontroly a k osobě kontrolované řidičky. Tvzení žalobkyně, že relevantní záznam v knize jízd byl, neodpovídá obsahu spisového materiálu. Kopie (sken) takového záznamu nebyla v průběhu celého řízení před správními orgány doložena. Vzhledem k tomu, že posledním záznamem v knize jízd v době kontroly byl záznam jiného řidiče z jiného dne pod číslem E 599451 (kdy tato jízda nebyla v době silniční kontroly dle tohoto záznamu ukončena – nebyl doplněn údaj o datu a času sejmutí zvláštní registrační značky), a žalobkyní odkazovaný sken je označen E 599453, je vyloučeno, aby v knize jízd byl obsažen již v okamžiku silniční kontroly. Soud proto neshledal ani druhou žalobní námitkou důvodnou.
66. Soud nepřisvědčil ani poslední žalobní námitce, kterou žalobkyně namítala chybějící odůvodnění závěru, proč bylo porušení § 38d odst. 4 písm. d) zákona o podmínkách provozu shledáno prvostupňovým orgánem jako zvlášť závažné. Z obsahu napadeného rozhodnutí a jeho kontextu, jakož i z obsahu spisové dokumentace, je zřejmé, z jakých důvodů se v daném případě jednalo o zvlášť závažné porušení povinnosti. Přesto, že žalovaný tuto odvolací námitku explicitně nevypořádal, nejde o vadu takové intenzity, aby založila nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť za situace, kdy žalobkyně porušila nejen povinnosti uvedené v § 38d odst. 4 písm. d) zákona o podmínkách provozu (nyní projednávaná věc), ale i

povinnosti uvedené v § 38d odst. 4 písm. a) a b) zákona o podmínkách provozu (o jejichž porušení bylo pravomocně rozhodnuto žalovaným dne 23. 2. 2022, č. j. MD-34157/2021-150/3), je závažnost porušení zřejmá. Uvedenému nasvědčuje i skutečnost, že při předložení knihy jízd v rámci silniční kontroly nebyl záznam o poslední jízdě jiného řidiče ani řádně vyplněn, neboť v něm absentovalo ukončení této jízdy, ke kterému muselo logicky dojít. Nadto lze poukázat na odbornou komentářovou literaturu (Zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích: Komentář Wolters Kluwer.) dle které je posouzení závažnosti „výlučně na správní úvaze. Bude záležet na konkrétních okolnostech, nicméně umístění registrační značky na jiné než prodané vozidlo bude zpravidla závažným porušením vždy, protože se vozidlu neoprávněně propůjčí "výhoda anonymity" v silničním provozu, nebo alespoň ztížené identifikace.“ Soud proto uzavírá, že ačkoliv žalovaný na straně 4 v části ad d) napadeného rozhodnutí explicitně neuvedl, proč je porušení povinnosti zvláště závažné, z obsahu rozhodnutí je tato skutečnost zjevná. Pokud by soud zrušil napadené rozhodnutí pro vadu pouze formálního charakteru, šlo by o přepjatý formalismus a postup, který není v souladu s pravým smyslem a účelem přezkumu správních rozhodnutí správními soudy.

VII. Závěr a náklady řízení

67. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
68. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byl úspěšný žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu